

Angst voor God of liefde voor God

Iran

Ik ben in een religieuze familie geboren. Mijn moeder was een gelovige vrouw die mij altijd bemoedigde om de wetten van mijn geloof goed na te leven. Mijn vader was een zeer streng gelovig persoon en de angst van mijn vader was meer de reden om de wetten van mijn geloof zo goed mogelijk na te leven dan de bemoedigingen van mijn moeder en de liefde voor God. Maar ik moet belijden dat ik in mijn binnenste op zoek was naar God maar ik zag mijzelf altijd kilometers ver weg van God. Als ik aan de hemel of hel dacht, wist ik zeker dat ik geen plaats in de hemel zou hebben. Maar toen zag ik de religie of 'religieus zijn' alleen als een geloof in hemel of hel. Op een gegeven moment ging ik trouwen en kreeg kinderen, omdat ik met de man van wie ik hield getrouwd was, dacht ik dat ik het geluk gevonden had en ik was steeds minder bezig met de wetten van mijn geloof. Ik was meer bezig met mijn dagelijkse leven en als ik tijd over had, dan dacht ik soms aan God. Zonde of zondigen was normaal geworden voor mij, want ik dacht dat ik niet in staat ben om alle regels en wetten na te leven. Dus ik loog of roddelde soms en dergelijke dingen.

Verlaten van mijn land

Nadat we paar jaar getrouwd waren, verlieten we Iran. De dag dat we Iran verlieten, voelde ik me verslagen. Want ik had geen andere keuze en ik moest mijn land verlaten. In de eerste dagen nadat ik weg uit Iran was, hilde ik constant en werd depressief. Soms dacht ik dat ik in een diepe kloof gevallen was vanwaar ik onmogelijk ontsnappen kon. We moesten in een opvangcentrum wonen. Ik besloot bij mijzelf om met de problemen te vechten en de samenleving in te gaan. Om met de buitenwereld in contact te komen, werd mij voorgesteld om naar de kerk te gaan. Omdat ik de Nederlandse taal niet beheerste kon, kreeg ik een Bijbel in het Perzisch (Farsi). In de twee uur dat ik in de kerk was, probeerde ik mijzelf bezig te houden. 'Ik ga me toch niet bekeren, maar ik zal dit boek wel lezen' dacht ik bij mijzelf. Vanaf toen begon ik met het lezen in de Bijbel. Hoe meer ik las, hoe meer ik naar de christendom getrokken werd. Op een dag ging ik samen met vrienden naar een Iraanse kerk. Daar kwam een zuster naar mij toe en vroeg 'Kent u God?' Met trots antwoordde ik 'Natuurlijk ken ik God' De zuster zei 'Ik bedoel Jezus Christus' Met verbaasdheid vroeg ze ik 'Bedoelt u dat Jezus God is?' Ja, zei ze en verder zei ze 'Sinds ik God gezien heb, is mijn hele leven veranderd'. Ik was helemaal in de war en thuis was er oorlog in mijn hart. 's Nachts toen ik naar bed wilde, bad ik en ik zei 'God, ik weet niet meer wie de waarheid spreekt, ik wil dat U, uzelf aan mij openbaart'. Dezelfde nacht heb ik een ontmoeting met Jezus Christus gehad. En een paar nachten later had ik weer een ontmoeting met hem. Sindsdien heb ik besloten om op de weg van Christus te wandelen. Met iedere dag die voorbij ging werd ik meer verliefd op hem. Geloven in Jezus heeft mij geholpen om van al mijn angsten van God en van het leven vrij te komen.

Liefdevolle God

Ik heb mijn waarde in Christus gevonden en ben van mijn depressiviteit af. Hij heeft mij geleerd, hoe ik leven moet en wat de bedoeling van het leven is. Ik die vandaag deze getuigenis opschrijf, ben een van zijn dienaren en niet alleen ik, maar mijn man en mijn kinderen zijn ook tot geloof gekomen en dienen Hem. Ons huwelijk werd genezen nadat mijn man tot geloof gekomen was en vandaag acht ik mij zelf echt gelukkig. Jezus heeft ons een eindbestemming en een doel gegeven. Als we leven

dan moeten we net als hem en voor hem leven en als wij dood gaan, gaan wij dood voor hem. Vandaag kan ik zeggen dat ik de echte God die ik altijd zocht, gevonden heb en in plaats van angst, heb ik liefde voor hem in mijn hart. Ik zal zijn liefde nergens mee willen wisselen. Met zijn liefde heeft hij mij geleerd om mijn vijanden te vergeven en in plaats van wrok en haat, ze te zegenen. Vandaag wil ik aan andere Iraniërs die net als ik in mijn verleden verdwaald zijn, zeggen dat er maar één weg voor hun redding bestaat en dat is Jezus Christus.

Moge God u zegenen,

Amen.

Citaten:

In mijn binnenste was ik opzoek naar God maar ik zag mij zelf altijd kilometers ver weg van God.

Met zijn liefde heeft hij mij geleerd om mijn vijanden te vergeven en in plaats van wrok en haat, ze te zegenen.

Bovenstaand getuigenis is in het Farsi opgenomen in de Goed Nieuws Krant, pagina 8, uitgegeven door stichting Gave.